

og gøre Kur til en ganske ung Pige med lange, korngule Fletninger nedad Ryggen.

Imidlertid slæbte Ballet sig trevent gennem de første Danse, tilsyneladende uden stor Fornøjelse for andre end Husets Tjenestefolk, der nu og da fik Lov at kigge ind i Salen bag en Dør. Først efterat Herrerne havde opdaget nogle i Sideværelserne fremsatte Forfriskninger, blev der mere Liv. Forresten var Herreselskabet noget blandet og Tonen temmelig ugenert, saadan som det let bliver Tilfældet i ellers dannede Familjer, der mangler voksne Sønner, og hvor man maa skaffe sig Balkavalerer gennem Bekendte og Bekendtes Bekendte uden anden Garanti end en Vejviser-adresse. De Indbudne følte sig ikke paa nogen Maade forpligtede overfor det Hjem, de gæstede; man teede sig ganske utvungent, gabede og kritiserede og krævede ind omtrent som i et offentligt Lokale.

Værten, en lille hvidhaaret Mand, der ikke selv kendte Navnet paa sine Gæster, bevægede sig ængstelig omkring i Stuerne som den mest fremmede. Med et anstrengt Selskabssmil udførte han samvittighedsfuldt det ham af Hustru og Døtre paalagte Hverv: at faa Kavalererne til at „arbejde“. Naar han fandt en Herre staa ledig foran Malerierne paa Dagligstuevæggen eller opholde sig lidt længe ved Forfriskningerne, stillede han sig hen ved Siden af ham og indledede en Samtale, der begyndte nok saa uskyldig med nogle Ytringer om Billedkunst, om Teatret eller Skøjteføret, men som ufravigelig endte med, at Vedkommende under hans Bevogtning vendte tilbage til Dansesalen og her forestilledes for en eller anden af Husets ældre Veninder, der manglede Navne paa sit Balkort.